

Soud první stolice odmítl žalobu, ihned sám od sebe, ježto se nepovažoval za příslušna, rekursní soud na žalobcův recurs zrušil usnesení prvního soudu a nařídil mu, by žalobu na soud přijal a věc projednal.

Nejvyšší soud odmítl dovolací recurs žalovaného.

Důvody:

V souzeném případě soud první stolice odmítl žalobu ihned sám od sebe (a limine), ježto se nepovažoval za příslušna, rekursní soud však na recurs žalobkyně zrušil usnesení prvního soudu a nařídil mu, by žalobu na soud přijal a věc projednal. Toto rozhodnutí rekursního soudu se nedotýkalo procesních zájmů žalované, ježto jí žaloba ještě nebyla ani doručena a před doručením žaloby nebylo lze ji považovati za stranu zúčastněnou na sporu. Žalovaná má podle druhého odstavce § 239 c. ř. s. ohlásiti námitky tam uvedené při prvním roku, nikoli tedy v dovolacím recursu proti usnesení rekursního soudu. Podle ustanovení druhého odstavce § 427 c. ř. s. nemělo usnesení rekursního soudu býti vůbec doručeno žalované, která do té doby nebyla na sporu účastněna, a není proto žalovaná k podání dovolacího recursu ani formálně oprávněna. Nehledíc k tomu, byl by dovolací recurs nepřipustný i proto, že příkaz rekursního soudu, aby soud první stolice zahájil o žalobě, žalované ještě nedoručené, zákonné řízení, neznamená než příkaz, by byl o žalobě položen rok k ústnímu jednání podle prvního odstavce § 230 c. ř. s. Takový příkaz nemůže podle druhého odstavce § 130 c. ř. s. býti napaden zvláštním opravným prostředkem. (Viz rozhodnutí čís. 423, 2108, 7035 sb. n. s.)

Čís. 11950.

Opatření zůstavitele v poslední vůli, by pro případ, že by universální dědic zemřel neploletý a bezdětný, byla zřízena z části jeho jmění nadace a fond, jest svou právní povahou podmíněným odkazem. Odkazovnice jest sice oprávněna domáhati se ohledně odkazu práv, vytčených v § 159 nesp. pat., nepřisloušejí jí však práva vyplývající z § 613 obč. zák. pro poddědice. Nebyla proto oprávněna zasahovati do otázky, z jakého jmění jest krytí náklad na výchovu nezletilého dědice a není oprávněna stěžovati si do usnesení soudu, jímž bylo vyhověno návrhu dědice na uvolnění jmění.

(Rozh. ze dne 6. října 1932, R I 721/32.)

Zůstavitel nařídil v poslední vůli, by se pro případ, že by universální dědička, jeho dcera Dolly, měla skonati neploletá a bezdětná, zřídila z části jeho jmění nadace a fond. Návrhu nezl. universální dědičky, by jí bylo uvolněno 8000 Kč z pozůstalostního jmění, poručenský soud vyhověl. K recursu nadace (finanční prokuratury) rekursní soud napadené usnesení zrušil a uložil prvému soudu, by ve věci dále jednal a znovu rozhodl. Důvody: Vzhledem k ustanovení § 613 obč.

zák. jest přisvědčiti názoru stěžovatelky o právním poměru dědičky ke jmění obmezenému fideikomisární substituicí. Měla-li by přece ze zvláštních důvodů a za mimořádných podmínek vyvolaných nezbytnou potřebou pro nezletilou dědičku býti uvolněna část kmenového jmění, mohlo by se tak státi teprve po zjištění, že jinak z výtěžků jmění její potřeby uhraditi nelze. K tomu by bylo nutno nejdříve zjistiti náklady po případě potřebu nákladů na výživu a na výchovu nezl. dědičky, dále výnos veškerého jmění, i nemovitého, i movitého (cenných papírů, vkladních knížek atd.), by mohlo býti posouzeno, zda výnos jmění pro dědičku stačí, čili nic. Poněvadž se tak nestalo, jest oprávněna stížnost na tomto nedostatku založená.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu jest přiznati oprávnění. Opatření zůstavitele, jímž ustanovil v poslední vůli, by se pro případ, že by universální dědička, jeho dcera Dolly L-ová, měla skonati neplnoletá a bezdětná, zřídila z části jeho jmění nadace, jest svou právní povahou podmíněným odkazem (§ 535 obč. zák.). Byla tudíž česká finanční prokuratura jako odkazovnice sice oprávněna domáhati se ohledně odkazu práv, v § 159 nesp. pat. vytčených, nepříslušela jí však práva vyplývající z § 613 obč. zák. pro poddědice. Nebyla proto ani oprávněna zasahovati do otázky, z jakého jmění jest ukryti náklad spojený s výchovou nezletilé universální dědičky a neměla tudíž ani příčiny stěžovati si rekurssem do usnesení prvního soudu. Zrušil-li proto rekursní soud na její rekurs usnesení prvního soudu, učinil tak neprávem. Důsledkem toho bylo k dovolacímu rekursu nezletilé dědičky obnoviti usnesení prvního soudu.

Čís. 11951.

Byl-li návrh na zbavení svéprávnosti zamítnut nebo v řízení zahájeném z úřadu vysloveno, že není příčiny ke zbavení svéprávnosti, nebo zbavení svéprávnosti bylo zrušeno, nelze zásadně přiznati podpůrci (prozatímnímu) právo k rekursu, leč že by dokazoval, že práva a zájmy chráněncovy vyžadují toho, by byl nebo zůstal zbaven svéprávnosti.

(Rozh. ze dne 6. října 1932, R I 766/32.)

Soud první stolice zbavil Jana S-a z úřadu částečně svéprávnosti. Soud druhé stolice vyhověl odporu, pokud se týče rekursu Jana S-a a zrušil částečné zbavení svéprávnosti, ježto řízení o zbavení svéprávnosti bylo zahájeno bez souhlasu osoby k tomu oprávněné a ze spisů nevyplývá, že Jan S. jest zřejmě nebezpečný, že jiné osoby ohrožuje nebo že jest dotčen veřejný zájem.

N e j v y š š í s o u d odmítl rekurs prozatímního podpůrce.

D ů v o d y:

Prozatímní podpůrce se zřizuje k o c h r a n ě svéprávné osoby (§ 8 (1) řádu o zbav svépr.). Je povolán hájiti její zájmy, jeho zřízení jest myšleno jako ochranné opatření v zájmu osoby, která má býti zba-